

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278333760/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

„Ellen,“ sagde han, pludselig, som brast det fra hans Mund.

Hun så hurtigt op, satte Kanden fra sig og var i et Brus hos ham.

„Erik,“ hun tog ham om Hovedet med de store, faste Hænder, der duftede af den våde Muld derhenne, „Erik!“

De så hinanden i Øjnene. Hans Læber dirrede inde i det mørke Skæg.

„At du kunde skjule det for mig!“

„Det -- var for at skåne dig, for at --“

„Skåne mig? -- å nej, det var for at være ene med din Sorg, som du har været ene med Planen -- og med alt, Erik, alt, det sidste År!“

„Det er ikke sandt!“ han løftede afværgende Hånden.

Hun så fast på ham, stadig med Hænderne om hans sortkrøllede, tætskæggede Kinder.

„Jo, det er sandt. Hvorfor du vilde være ene og har ladet mig ene, har jeg aldrig ret forstået. Jeg tænkte altid: „Det er den store Plan,“ når du sad og tav ved Bordet, når du strax efter Kaffen gik ind på dit eget Rum og sjælden så herind om Aftenen, før vi lige skulde i Seng. Og endnu sjældnere kom og spurgte, om jeg vilde en Tur med dig ind i Byen eller ud i Klitterne og Ørkenen. Men -- nu da Sorgen er kommen, så kommer du dog til mig, og så forlanger jeg ikke mere. I Mænd og jeres Planer, må vi Kvinder jo ikke komme nær,“ hun smilte med Tårer i Øjnene.

Han slog sine ned. Nej, nej, lad hende tro det -- lad hende tro, han sad over sine Planer, de Aftner han orkesløs stod ved Ruden og så ud i det uhyre, sorte Rum og kun hørte Havet dybt nede og fornem dets Kulde på sin Pande -- lad hende aldrig erfare, med hvilken Tanke om hende og sig selv han stod dér -- at han ikke kunde gå ind til hende og Lampelyset og Sykurven, at han ikke skulde skrige højt i sit Fængsel.

Men nu -- nu Sorgen kom, kom han til hende, og hun var rede og havde biet tro -- som den grønne Skovdal derhjemme havde biet, mens han flakkede Jorden og Havene rundt -- med Fader.

Ja, hin Dal derhjemme havde biet, mens han svigtede